

REGÉLŐ.

Pesten vasárnap januarius 1^{én} 1837.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ÉLETTÖRTÉNET.

Coburg-Koháry herczeg.

(Ferdinand portugali herczeg képével.)

Az ugy nevezett szász herczegségeknek egyik nevezetesbbike a' coburg-gothai, mellynek mostani uralkodója, az erneszti ágból származott Erneszt herczeg, született 1784. jan. 2-kán. — Ezen herczegi ház nevezetes egybekötésben áll az europai fejedelmekkel; mert az említett uralkodó herczegnek nénye 's legidősebb testvére Juliana (most Anna Feodorowna) az 1831-ki jun. 27-kén meghalálozott orosz nagyherczegnek Konstantinnak hitese volt. Most schweicz országban lakik, Bernhez közel, Elfenauban.

Ernesztnek 4-dik 's legfiatalabb testvére Leopold (született 1790. dec. 16.) 1816-ki maj. 2-kán Sarolta valesi herczegasszonyt, IV-dik György angol király leányát, vette-el; ez azonban 1817. nov. 6-kán meghalván megsemmisíté azon szép reményt, mellyet az angol nemzet Leopold herczegre épített. Azonban az angol uralkodó házzal tett ezen rokonsága eszközlé leginkább, hogy — miután 1830-ban a' németalföldi déli tartományok az északiaktól elszakadván külön országgá alakultak, 's belga ország nevet vettek-fel — 1831-ki junius 4-kén Leopold választaték ezen új országnak királyává, ki jul. 21-kén Brüssselben, a' fővárosban, letevén az elejébe szabott esküt, elkezdé fejedelmi méltóságát gyakorolni; következő évi aug. 9-kén pedig egybekelt I-ső Lajos Fülöp francia király leányával Louise, Maria, Theresia, Sarolta, Isabellával (szül. 1812. apr. 3-kán), ki 1835. apr. 9-kén Leopold koronaörököst szülé.

Ferdinand, Erneszt coburg-gothai uralkodó herczegnek 2-dik testvére 's öcscse, cs. kir. fővezér-helyettes (F. M. L.), Maria Theresia, 's az orosz cs. sz. György 4-dik osztálybeli, kir. porosz veres sas 1-ső osztálybeli, a' szász királyi gyémánt korona, 's kir. hannoveri Guelph rendjének vitéze, a' 8-dik számú magyar huszár ezerednek tulajdonosa — született 1785-ki marc. 28-kán. Az ausztriai birodalomban katonai szolgálatba lépván 1805-ki háború alkalmával már

Blankenstein huszárezredében alezredes volt, 's 1813—1814-ki háborúkban jeles tettei következtében vezérőrnagy (G. M.) lön. — 1816-ki jan. 2-kán kelt egybe az 1826. jun. 27-kén meghalózott Koháry Ferencz József magyar herczegnek egyetlen gyermekével Antonia Maria Gabrielával, ki 1797. jul. 2-kán született, 's atyja halta után ennek nagy terjedelmű jószágait nyere örökségül, minek emlékezetére háladatos férje Coburg-Koháry nevet vön-fel. — Ezen házasságból származott legidősebb fajok

Ferdinand, Ágoston, Ferencz Antal (szül. 1816. oct. 29-kén) szülőinél neveltetett Bécsben Dietz professor ur ügyelése alatt. A' német nyelven kívül sajátjává tevé a' latin, francia, angol, olasz, portugál, és magyar nyelvet is, mellyeken folyvást és ékesen beszél. Hogy magyar nyelven valóban jól beszél, bizonyítja a' következő eset. Midőn 12 éves korában édes anyjának egyik magyar uradalmát meglátogatná, a' helységek előbbkelői a' szolgabíró által német nyelven üdvözlökték őt: mire a' fiatal herczeg érzéssel teljes, tiszta folyású magyar nyelven adá feleletét. — Miután a' portugali királyné, II-dik Maria da Gloria, Dom Pedro brasíliai császárnak, és 1-ső hitésének Leopoldina cs. kir. főherczegnének leánya (szül. 1819. apr. 4-kén) első férjét, Ágoston Leuchtenbergi herczeget, kivél 1835. jan. 26-kán kelt egybe, már azon évi marc. 28-kán nem reménylett halál által elveszté, második férjeül választatott a' dicsért Ferdinand, Coburg-Koháry Ferdinand fija, 's az egybekelés nagy pompával ment végbe 1836-ki apr. 9-kén Lissabonban, hol uralkodó hitésének befolyásával az ország hadseregének fővezérévé választatott, melly méltóságról azonban a' belső villongásoknak közepette lemondott. Kevés hibázott, hogy ő is, mint hitésének első férje, a' heves égöv változataihoz neni szokva, halálos betegség áldozatja nem lön, mitől azonban magával vitt ügyes orvosának segedelmével megmentetett. Mit szül reá nézve az országos zsbongások folyvást tartó zavara, mellyek között a' szilárd férjfiás lélekébrengéséget fentartani 's a' nemzet szeretetét magának lekötelezni nem kevés mértékben tudja, a' fátyolba burkolt időnek kifejlése bizonyítandja csak.

Ibrahim életéből töredék.

Midőn Ibrahim a' mostani egyiptusi alkirálynak fija férjfiakorba lépett, legelső föltétele vala Mahomed sirjához menni. Édes anyja drága gyöngyökkel teljes kalárist akasztván nyakába parancsolá fíjának, hogy azt a' proféta sirjánál tegye-le. Ajtatosan végzé ő ezen parancsot, maga kincséből is legdrágábbakat vivén a' sirhoz, hol egyszersmind felfogadta, hogy minden rabszolgáját szabadon ereszti, bort és

más szeszes italt nem iszik, gazdagon osztván alamisnákat. De bizonyítá a' Görögökön, hogy mind ezek hiúságból 's nem szivből erednek. Merre fordult, sem kisednek sem asszonyoknak nem kegyelmezvén, rendre gyilkolta őket, 's a' szép classicai görög országból vérpatakot csinált. A' Vechabiták — kik Mahomet vallásúak ugyan, de minden ezerimoniát tiltanak a' vallásban, elveik miatt gyűlöletek leyén Mahomet egyéb követői előtt, — legkegyetlenebb ellenséget találtak Ibrahimban, ki egész Abyssiniáig üzte őket. Redid tartománya maradt még, mellyben a' Vechabiták szabadabban lélekzettek. Itt is rajtok ütven Ibrahim a' fővárost Derajeb-et ostromlá. A' Vechabiták feje nem várta az ostrom végét, capitulált, és megnyitá neki a' város kapuit, sőt ön magától fogságba ment, csak azon kikötéssel, hogy feleinek és hadának megkegyelmezzon. Ibrahim ezt megígérte, és felfogadta, hogy mi bántásuk sem lesz: de alig ért Abdalla Supud (a' fővezér) Kairóba, azonnal Konstantinápolba küldett; Derajeb elpusztittatni parancsoltatott, 's a' fák is kicsavartattak töveikből. Ibrahim ekkor is fogadást tevén azt be is teljesíté. Ararat hegyére ment, és 3000 juhot áldozott. (Bővebben lásd: Histoire de l'Égypte sous le gouvernement de Mahomed Aly. Tom. II.)

A. J. J.

ELBESZÉLÉS.

Szerelem szerelemért.

Várkövi Gyula — Patakynak.

Fényhegy 1812. Negyedik.

Három évi távul lét után ismét vissza térheték kedves szülőtte földemre. Mint férjfi előszer szorithatám fiúi mellehez a' hű anyai szivet, kinek áldása szeliden lengett körül a' messze távulban, és az egyszerűség 's végtelen jóság szent lakának e' mélyen érzett dobogásai legünnepélyesebben szentelték-föl szivemet az erős, rendithetlen erénynek. Patakym! legdrágább barátja lelkemnek, te egyetlenem, ki mindent tudsz, mindent értesz, mi csak e' kebelben véghez megy, örömet mondom neked, hogy boldog vagyok, olly boldog, hogy azt hiszem, jelenléteden kívül egyebet nem kívánhatok.

De hadd közölnöm jelen állapotomat, hogy érezhesd ön magad, mennyire megfelel hatásköröm legkedvesb vágyaimnak.

Mint ez előtt három héttel H....t elhagyám, hol a' tudományok végtelen mezején együtt haladánk, hol minket olly barátság láncza fűzött össze, mellyet semmi földi hatalom szét nem bonthat — midőn a' szép földtekének e' kedves helyétől elválék, a' tőled 's mind azon kedveseintől, kiknek barátságuk éltünket szépiték, elszakad-

son érzett fájdalmamat csak ama remény enyhíté, hogy megzavart vidámságomat majd föllelhetem szerető anyám karjai közt.

Gondolatim sokkal inkább foglalatoskodtak veled 's minden téged környezőkkal, hogyesem a' fésző tavasz báj-kecseitől annyira föl-emelő szép természet, a' pompás tájak, mellyeken keresztül vitt haza térő utam, reám jótékony hatással lehettek volna, 's valódi vágygyal tekinték utazásom végnapjain a' mind inkább közeledő jól ismert hegyekre.

Midőn végre az előttem kedves Fényhegy magosan felnyuló grófi kastéljával — melly goth stylben építve egy árnyas bokrokkal koszorúzott hegytetőről barátságosan néz-le — a' távulból mutatta magát, midőn itt, vidám gyermekségem 's kora ifjúságom szeretett néző helyén, a' drága atyai házat megláttam, midőn előmbe szaladó anyám mély megindulással szerető karjaiba zárt Istennek hálát adva, ki hat szeretett gyermeke közül ez egyet megtartá öregsége gyámolául — o Patakym! ekkor ismeretlen kéj érzése futá-el keblemet; 's midőn ezen asszony korán elhunyt atyámnak setét zöld bodzával árnyéklott és a' halavány hold rezgő sugáritól gyöngén megvilágított sirhantjához vezetett, az itt kedves gyermekei közt szunnya-dozóhoz, kiknek éltök virágát kora halál tépte-le; midőn e' pillanatban szelid érzéssel keblére vont, — o barátom! ekkor olly innepélyesen esküvém hűséget az erénynek, hogy ez létemmel sem szünhetik-meg.

Következő napon anyám a' grófi családnak mutatott-be, melly csak távul létem alatt költözött ide, de szives nyájasság által mind azoknak szívét megnyeré, kik szerencsések voltak társalkodási körükbe tartozhatni.

Hála-érettel menék jó anyámtól már elbeszélt jóságuk meghallásáért, magamat e' derék család jó akaratjába ajánlandó. Olly szivesen fogadtattam, hogy kevés percz mulva leirhatlan jól érzém magam' e' nemes körben, és szives meghívásuk teljesítését — látogatásomat ismételni — örömet ígérém. Majd mindennap vagyok itt, 's a' szives barátság, melylyel jó anyámat 's engem' megtisztelnek, nyilván bizonyítja becsültetésemet.

Itt létem 10-dik napján a' gróf e' kellemes ajánlást tevő, hogy ezután, mint gyermekei nevelője, legyen tagja a' családnak, mellyben mindig olly szerencsésnek érzem magam', 's hol már négy nap óta meghonosodtam. Érzem hivatásom fontosságát, melly rakva bár terhes kötelességekkel, de olly hatás-kört nyit, melly mindig leghőbb vágyaim tárgya volt.

A' gróf és szeretetre méltó nője azon ember iránt, kinek kezei közé bizták szeretett gyermekeik lelke 's szive képzését, mind olly jósággal és barátsággal viseltetnek hozzá, millyet csak mivel lelköktől

várhatni. — Nevendékeim — 8 és 9 éves — fiak, kiknek tisztakel-
blök az iparon, engedelmességen, és jótéten kívül más előjogot nem
ismer; a' nagyobbik, Ödön, kevéssé heves, de a' szelid anya, eddigi
nevelője, már szenvedélyeit nagyobbára ész hatalma alá hajtva derék
alapot vetett nekem. Gyula a' kisebbik, gyöngéd érzésű, valója
egész kedvességével rajtam függ, 's e' mindent szerető csendes lelket
kormányozni leirhatlan gyönyörökre válik.

Ezeken kívül van a' grófnak még egy leánya is, kiről, mint anyja
eleven képmásáról, mindenki szeretettel szóll; tanulás végett egy nén-
jénél mulat B—ben.

Barátságosan ékesített szobáimból messze szép a' kilátás, 's egy
hársfa, mellynek illatozó virágait ablakomból majd elérhetem, meg-
hitt szomszédom.

A' gróf könyvtára, rakva jelenkorunk és a' mult időnek jobb honi
és külföldi költőivel, a' vizsgálódó vágyát kielégíti; okosan van gon-
doskodva a' gyönyörűségek változtatásairól is. De legszebb öröme szí-
vemnek anyám itt léte; őt naponként láthatom, és szeretete, melly
annyi veszteségek által búsitott élte estjét általam nyájasan deriti-föl,
megnevezhetlen becsű reám nézve.

O vajha illy nagy elégedésre 's tiszta boldogságra mindig méltó
maradhatnék, ez egyedüli célja törekvésemnek. Hogy irántam ba-
ratságod soha ki nem alszik, mélyen érzem: de hogy Patakym iránt
az enyim sem fog soha meghülni, hadd még egyszer átkiáltanom a'
messze távulbol. Élj olly boldogul, mint jó szived megérdemli, 's mint
leghöbb vágyaim ohajtják. (Folytatása következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Sanct Marino.

Ezen köztársaság olasz országban csak egy városbul áll, melly
1200-dik esztendő óta szabadságban él. Addison különösen dicséri azt.

Ezen városka egy magos sziklán fekszik. Lakosai csak 5000-en
vannak. A' pápa birtoka körülveszi ezen kis közönséget, és talán an-
nak is köszönheti tartós fenmaradását; mert nehéz bevenni ezen kis
várost, mellyhez csak egy uton férhetni. — Támadása ezen közön-
ségnek valóban különös. Valami Marino nevű szent az V. században
azon hegyre költözött, hol most a' város van, olly szándékkal, hogy
ott magánosan élhessen. Jótevősege, és szentes életének hirt arra
birták akkori birtokosnéját ezen földnek, hogy azt szent Marinonak
ajándékozza. Az Isten kedveltjének személye több embert kecsegtetett
oda. És ime! meglett a' köztársaság.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Időjárát. Valamint a' kemény hideg és hó mult évi oct. végén 's nov. elején erősen ránk ijesztett, éppen úgy vigasztalt-meg a' szinte egész november és decemberben tartott lágy majd esős majd sűrű bűdös ködös idő. Éjenként csak ritkán mutatkozván kevés gyenge fagy, utszáink egy folytában sárosak. Karácson böjttjén kevés havunk volt, melly a' reá következett 's déltájban heves nap-sugarak által nagy részint hamar elolvadt. Karácson napja lágy 's többnyire, borús volt. Így tehát kemény telet már nem igen várunk. Jégtelen Dunánkon álló hajóhidunk, ámbár a' nov. végén volt nagy szélvész némi akadályt okozott, még áll, 's fenntartja a' két város közösködését ezen inkább tavaszi mint téli időjára alatt.

INNEPLÉS.

U j e s z t e n d ő napja Parisban — Éppen délfele járt az idő, midőn az új esztendő első napján elhagyám lakásomat, hogy az ostromló szerencse-kívánók elől magamat elrejtsem, 's mindennapi szokásom szerint Vivienne utzába menjek. Kilépvén a' tornác alul, a' város-piaczon mindent innepies rendben találtam; a' gyümölcsárúsnék narancsaikat csinosan elrendezék, 's maguk is vasárnapi köntöst öltének-fel; az égett mandolák és czukros alakok a' pont-neuf előtt levő fa-sátorokban nagy számmal valának, 's előttek a' gyermekek tarka csoportokban kéro tekintettel köszöntgeték az arra menő urakat 's asszonyságokat, kik néha megértvén szerencse-kivánságaik alatt lap-pangó titkos ohajtásaikat, pénzt valának kegyesek ajándékozni a' versmondók-nak. A' két sorban álló 's különféle czukorművel, aranyzott diókkal, viasz-gyertyákkal megterhelt fenyő-ágak kellemes tekintetet adának a' gyermek-vásárnak. Ennek végén a' lombok mögött elrejtve 's a' hid oldalához támaszkodva fedetlen fővel ült egy vak koldus; előtte feküdt az üres kalap, melljén pedig egy tábla függött, mellyen új esztendei köszöntése, 's alamizna-kérés valának feljegyezve. Hirtelen két sou-t veték kalapjába, 's olly sebesen folytátam utamat a' hidon, mennyire csak lehet a' tolongó népcsoport között előre haladnom.

A' louvre kijárása előtt levő térre jutván, itt csinos batárokat és hirtókat olly nagy számmal találtam, hogy két loyagórnek elég munkába került azoknak rendbe állítása. Az urak és asszonyságok azokbul St. Honoré utzában kiszállottak, 's az új esztendei ajándékok vétele miatt Giroux Alphons boltjába tértek. Ennek bejárásán két rendőr állott eleintén csupán a' vásárlók figyelmének gerjesztése végett, később pedig a' népnek tolongása tevé jelenlétüket szükségessé. Elbámulék, midőn az emberek rendkívüli sokaságát magában a' tárbán megsejmeltem, hol az ő esztendőnek utósó három hetében naponként egybegyűlnek a' Parisiak különféle alakú divat-portékákat 's drágaságokat vásárlani, mellyekkel ismerőseiknek új esztendei ajándék gyanánt kedveskedni szoktak. Giroux boltjait valóságos bazárnak lehet nevezni, hol mindenféle műtárgyak, nevezetességek, bútorok, képek, játékok, könyvek, szóval mind azon tárgyak feltalálhatók, mellyekkel kicsint vagy nagyot az új esztendő első napján meglepni akarnak a' finom izlésű Francziák. A' szép és fényes Paris e' napon sokkal szebb és fényesebb, mint egyébkor. Akár merre néz az ember, mindenhol pompát, fényüzést 's drágaságot lát, 's minduntalan felgerjed a' birtok-vágy kedblében. A' palais

royalt ekkor legdrágább innepies öltözetében szemlélhetni; arany és drágakő a' legnagyobb mennyiségben csillog belsejében, 's az osztályait elfoglaló néptömeg bámulva tekintí a' sok drága öltvényeket, és komor kíváncsisággal tudakozódik mindenki birtokosának nevéül.

A' látogatási jegyek általános költséget okoznak e' napon, 's tulajdonosaik méltósága, hivatala, sorsa szerint különféle alakban szoktak megjelenni. A' dandyk (piperőczök) jegyei angol írást, a' gazdagoké goth, a' tudós osztálybelieké romai betűket viselnek. A' színészek 's művészek jegyeit különféle műjelek, u. m. álorezák, trombiták, vésők, 's esetek díszesítik. A' dámák látogató jegyeinek pézsmá vagy más kellemes szaga van, 's aranyzott szegélyek különböztetik őket a' többiekétől; a' közönséges polgárok egyszerű vésett vagy kőre edzett jegyeket küldözgetnek szét, melyek új esztendő napján hópiheként hullnak a' házakba. Azonban olly családoknál, melyekkel barátságos viszonyban állnak a' Parisiak, személyesen szokták köszöntéseiket kijelenteni.

Valóban nem szeretnék Parisban családatya lenni; olly férjfiú t. i. ki ezen városi társas élet körében felsőbb fokra emelkedék, 's a' fényes világ szokásai szerint rendeli-el életmódját. Jaj ennek új esztendő napján. Feleség, gyermekek, férjfi-és asszony-cselédek, számos egyéb hízkelkedő szolgák 's idegen emberek minden másod perczben adakozásra, az az — olly szokásra emlékeztetik őt, mellynek tüstént hódolnia kell, ha továbbá is az ugy nevezett nemessebb rendűek sorába akar számíttatni.

A' középrendűek adakozása csupán a' szükséges tárgyak, u. m. kalapok, köpönyegek, kesztyűk, mellények, kendők 's egyéb hasonlók ajándékozására van szorítva. Ha a' családatya egyszersmind altisztje valamelyik rendőr-osztálynak, akkor ebéd felett egy csinos üveg pohár nyújtatik neki ajándékban, mellyre különféle hadijelek, csillagok, 's kereszték vannak bevésve. A' kisebb hivatalbeliek, narancsosal, virágokkal, ezukrozott gyümölcsökkel kedveskednek ön és szomszédjaik gyermekeiuek. Az idős nyugalmazottak házi asszonyaik leányát egy szekrényvel lepik-meg, mellyből (felnyitván azt) macskabőrbe burkolt ördögücske ugrik-ki. Egyáltalában idegen, vagy honos, új esztendő napján csak arrul gondoskodik, mivel kedveskedjék legalább azon embereknek, kiknek szives indulatját, vagy szolgálati készségét továbbá is fenntartani szükségesnek tartja ön meglelégedése biztosítására. *(Vége következik.)*

KÜLÖNFÉLE.

Rémítő szerencsétlenség. Arnsbergből írják, hogy ott egy fiatal ember, mesterségére nézve kovács, ki három évvel ez előtt valamely elmebeli bajban szenvedett, de ismét meggyógyíttatott, néhány hét óta otthon való látogatóban, midőn előbbi baja ismét mutatkozott. Orvosok tanácsára békóba téteték, mi őt minden veszedelemtől megőrizné. De közönségesen, ha a' baj soká tart, egykedvűek kezdenek iránta lenni az emberek, mi itt is bebizonyodott. Aug. 29-kén délután a' háznak minden lakója eltávozott, csak egy öreg ágy hagyatott felvigyázatra az örütnél. Ez, alkalmasint az örült kérései által megindítva, őt békójából felszabadítá. A' felszabadult azonnal sulykot ragadott, ét szabadítónéját úgy fejbe csapá, hogy ez halva rogyott össze. Sógor asszonya negyed éves fiacskájával karján éppen e' pillanatban lépett-be, 's látván a' rémitő tettet, azonnal a' kert felé futott; de még nem éré-el az ajtót, midőn az örült fejbe csapá, 's az asszony lerogyott; kis fiacskája hasonló sors

ra jutott. Ezzel meg nem elégedve a' dühös úrült a' tüzhelyen ülő szomszéd asszonyt szintén agyba sújtá, 's egy oda siető hölgygyel hasonlót vala teendő, ha hátulról egy erős férfi-kar meg nem fogja. A' szerencsétlen gyilkos alkalmasint többet nem gyilkoland. Igen nagy zár alatt tartatik a' törvényszéknél.

EMLEKMONDÁS.

Szerencse.

A' szerencse lábhegyen jár,
'S mély homályba rejti magát,
Elrepül mint egy kis madár,
Hol áruló szemeket lát.

GR. TELEKI FERENCZ.

Az emberi élet nem egyéb, mint egy szünet nélküli megcsalt remények, kijátszott fáradozások, 's eldült munkálódások rövidebb vagy hosszabb láncza.

GR. SZÉCHENYI ISTVÁN után —

Veszteség. E' földön nincs keservesebb, mint veszteni; 's minden gyönyöreinknek határa még is ez.

B. EÖTVÖS JÓZSEF után S. Karolina.

Nemzeti ölelés. Van az emberi szívben egy érzés — az egész honnak szívbe-fogadása, egy nemzeti ölelés, mely mennyei ihletként futja által a' szivek rejtekeit, lelket melegítve. Ez viszen embert emberhez, honfit honfíhoz, barátot polgárt egymáshoz; 's ez azon érzés, mely teremt, idéz elő, alapít nagyot, jót, dicsőt; valamint üdvös a' jelenben, ugy elnyujtandó áldás sugarait a' késő utókorra. Ez azon érzés, mely valamint kifejezhetlen nemes és gyöngéd, szintolly, boldogító, de ritka is; mely csak nemes lélekben lélezhet, 's előbb utóbb kivivja a' nép sorsa boldogságát is.

B. JÓSIKA MIKLÓS.

Hasonszórejtvény.

(Homonymie.)

Igy nevezik néhol, ha mi egybekötözve csomóban
Fekszik, vagy ha lefűg; mely terem is, ha növény.
Gyapju, arany, sőt tűz, vagy szalma viselheti mellék
Névre, ha bár minden táj nem is ejti-ki azt.
Ám de szüret táján sokat is hallod, gunyolólag
Vagy dicselkedve a' száj mennyire tartja becsét.
Szépeden is látod, ha negéddel környezi arczát,
És kecsesen mosolyog báj-szeme lombjai közt.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: ha j lék.

Figyelmeztetés. E' folyóirat elkészett t. pártfogójai az ezen évi lapokat még megrendelhetik, 's az első számtól kezdik.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.